

känslig thermo-elektrisk apparat, bevisande dermed månstrålarnas värmeförmåga. Enligt Piazzis Smyth skulle denna i det närmaste motsvara värmen från ett brinnande vaxljus på tjugusju fots afstånd.

Må vi emellertid vara förvissade om, att seleniterna, trots deras half-månadtliga dagar och nätter, erhålla just den värmequantitet som är nödvändig för deras organism; och, utan att gå så långt att med Huyghens påstå det de befinna sig i samma belägenhet som hvalfiskfångarne vid Islands kuster, kunna vi dock vara förvissade om, att de trivas ganska godt under de latituder der de blifvit födda.

Vi kunna emellertid ej undertrycka den bekännelsen att månens himlahalv skulle förefalla oss ganska dystert, som äro vana vid vår vackra himmels många dekorationer. Inga mångfärgade moln på aftonhimmen; intet skymningens färgspel efter solnedgången; inga skuggor eller halfdagrar; inga moln på himmelen; ja, ej ens någon himmel! Denna milda azur med sina vackra och skiftande moln, som hvälfver sig öfver våra fält, ersättes deruppe af en svart och dyster himmel, af ett omätligt tomrum, liknande ett sorgedok, hvare ögat endast möter en oändlig enformighet.

Och likväl är denna himmel utan luft och slöja den rikaste bland stjernhimlar. Inom hela planet-systemet finnes ingen så gynsam station för att observera stjernor af alla storlekar. Der uppträder icke solen som en fiende till stjernorna, och tronar ej ensam, såsom här, i sjelfvisk glans; han är en god konung, som — då han icke kan hjälpa det — tillåter sina grannar, de andra rymdens konungar, att trona på samma himmel: han fördunklar ej dem som innehafva lägre rang. Också vandra de ljusa stjernorna ständigt, dag och natt, öfver denna svarta himmel, mindre tindrande än hos oss, men lugnt lysande och talrikare.

Månens invånare se på sin himmel en gigantisk stjerna, som håller sig orörlig och ständigt på samma höjd öfver horisonten. För deras ögon är detta klot